

ผลของการโค้ชต่อความรู้ และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

EFFECT OF COACHING ON KNOWLEDGE AND ABILITIES OF CLASSROOM
RESEARCH PRACTICES AMONG THE PRE- SERVICE ELEMENTARY
STUDENT TEACHERS IN CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

ศศิธร อินตุน^{1*}
Sasithorn Intun^{1*}

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

¹Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, Chiang Mai 50300, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: sintoon367058@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ 2) ศึกษาผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หลังการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GED 5802 การปฏิบัติการวิชาชีพครู 2 (Teaching Professional Externship II) ในภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของแฮส (Haas) จำนวน 9 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและแบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปได้ว่าศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรจัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อม การทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ครบทุกขั้นตอนเพราะช่วงเวลานั้นทำให้นักศึกษาค้นลอกงานวิจัยขาดการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและขาดการอ้างอิง การโค้ชเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด ความรู้และการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โค้ชที่ดีจะสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ

2. ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษาหลังการโค้ช โดยภาพรวมคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย มีประสบการณ์เฉพาะในการเรียนรายวิชาการวิจัยการศึกษาซึ่งขาดการฝึกปฏิบัติ

คำสำคัญ: การโค้ช การทำวิจัยในชั้นเรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the students' knowledge and ability of classroom research practices of the pre-service elementary student teachers in Chiang Mai Rajabhat University, 2) to study the results of classroom research practices of the pre-service elementary student teachers in Chiang Mai Rajabhat University after coaching. The sample was 87 elementary program students who enrolled in the GED 5802 (Teaching Professional Externship II) course in the second semester of academic year 2015, Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University. There were two types of research instruments. The first type used for implementing 9 coaching plans, developed by the researcher based on the concept of coaching by Hass and literature review. The second type used for collecting data, which consisted of the classroom research tests, the students' ability classroom research evaluation form and research evaluation form. The obtained data was analyzed for mean, standard deviation, for qualitative data which analyzed by content analysis.

The findings of the research found that:

1. The pre-service elementary student teachers' knowledge was higher than after they were coached at a statistically significant level .05. The students' researching ability after coaching was rated at high level. The content analysis concluded that classroom research practice should be further administered by Professional Experience Training for the externship preparation. According to a short period of the semester, students had a plagiarism without reviewing related literature and reference. Coaching is a good method which encourages students to develop cognitive skills and practical knowledge for their academic achievement. The good coaching can lead to a reliability and trust.

2. The result of checking students' classroom research papers after coaching was rated at a middle level since students were lack of experience in doing classroom research and they studied only educational research subject without practicing.

Keywords: Coaching, Classroom Research, Pre-Service Elementary Student Teachers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในฐานะสถาบันผลิตครูตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมให้คณาจารย์ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาวิชาชีพและ ผู้เรียนอย่างจริงจัง องค์ความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริงจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน นอกจากนี้ “การวิจัย” ยังเป็นนวัตกรรมสำคัญในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทุนทางปัญญา (intellectual capital) ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ผลผลิตและสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์อันนำไปสู่สังคมฐานแห่งความรู้ (knowledge – based society) ซึ่งจะเป็น “สังคมแห่งวิชาชีพครู” ที่มีการใช้ความรู้โดยมีการวิจัยเป็นฐานซึ่งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาจึงกำหนดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในการนำความรู้ ทฤษฎีการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาวิธีการเรียนการสอน จูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน พัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน เพื่อเพิ่มสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (Devahastin Na Ayudhya as cited in Khamdit, n.d.)

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครูเพราะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้มีความรัก ศรัทธาต่ออาชีพครูและมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจแก่หน่วยงานผู้ใช้ครู กระบวนการภาคปฏิบัติต่างๆ ที่จะช่วยให้การผลิตครูมีคุณภาพที่พึงประสงค์ได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานผู้ใช้ครูอย่างจริงจัง เพราะหน่วยงานผู้ใช้ครูคือสถานที่ฝึกปฏิบัติเป็นแหล่งต้นแบบที่จะให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงควบคู่กับการเรียนรู้ภาคทฤษฎีจากมหาวิทยาลัยในทุกๆ ขั้นตอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครู

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการผลิตครูเพราะเป็นการฝึกปฏิบัติการทำงานด้วยประสบการณ์จริงนักศึกษามีโอกาสสัมผัสสิ่งที่ตนได้ศึกษาจากภาคทฤษฎีไปใช้กับสถานการณ์จริงและมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการที่แท้จริงของครูจึงเป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการผลิตครูระดับต่างๆ ที่จะพยายามจัดให้นักศึกษาได้นำเอาทฤษฎีต่างๆ ที่เรียนมาได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทความเป็นครู รู้จักเลือกใช้วิธีสอนให้ถูกต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรู้ระบบการจัดการบริหารการศึกษาในโรงเรียนทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ตลอดจนเข้าใจและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ Faikhamta and Roadrangka (2005, pp. 152-163) กล่าวถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่าเป็นหัวใจในการผลิตครูเพราะเป็นการเตรียมนักศึกษาครูให้พร้อมที่จะไปเป็นครูที่ดีในอนาคต ในขณะที่ฝึกนักศึกษาครูสามารถพัฒนาความรู้ในเนื้อหาบูรณาการกับวิธีสอนรวมทั้งด้านเทคนิควิธีที่สามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูด้านต่างๆ เช่น งานสอน งานกิจการนักเรียน งานแนะแนว งานธุรการ งานพัฒนาตน งานพัฒนาสังคมและยังมีโอกาสพัฒนาด้านคุณลักษณะเพื่อให้มีลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการเป็นครู เช่น เป็นผู้ที่มีใจรักศรัทธาในวิชาชีพครูมีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครูนอกจากนี้ประสบการณ์วิชาชีพครูยังเป็นการเน้นกระบวนการภาคปฏิบัติที่ช่วยเสริมสร้างทั้งคุณภาพการผลิตครูให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูได้เป็นอย่างดี (Roadrangka & Srisukwatananan, 1999, pp. 1-9) การผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาต่างให้ความสำคัญต่อการจัดให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และประสบการณ์วิชาชีพครู จะช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้มีความสามารถและมีทักษะในด้านต่างๆ พอที่จะรับผิดชอบในด้านการสอน แต่อย่างไรก็ตามผลการสำรวจปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผ่านมา พบว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน เช่น ปัญหาด้านการเตรียมการสอน

(Numpraserd, 1999; Roadrangka & Srisukwatananan, 1999) ปัญหาการดำเนินการสอน (Kitiyanusan & Prasang-ngan, 1999; Rodrangka & Srisukwatananan, 1999) ปัญหาที่เกิดจากนักศึกษา ปัญหาโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และปัญหาการจัดเตรียมประสบการณ์วิชาชีพให้กับนิสิต/นักศึกษา (Numpraserd, 1999) จากประสบการณ์การนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนใหญ่พบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Srisukwatananan (as cited in Thongchuea & Sarathapun, 2014, pp. 193-204) พบว่า นิสิตมีปัญหาการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ปัญหาการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดชื่องานวิจัย การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย และการเขียนผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนิสิตมีประสบการณ์เฉพาะการเรียนในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจมีการฝึกปฏิบัติที่ไม่เพียงพอจึงทำให้นิสิตมีปัญหาในประเด็นเหล่านี้

การพัฒนาความรู้ทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ควรให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เรียนรู้ทั้งความรู้และทักษะโดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์ และความสามารถเดิมของตนเอง จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การโค้ช (Coaching) เป็นวิธีการในการพัฒนาความรู้และฝึกทักษะการปฏิบัติของบุคคลโดยโค้ชซึ่งเป็นผู้ที่มีทักษะ มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่โค้ช และเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ภายใต้สัมพันธภาพที่ดีของโค้ชและผู้ปฏิบัติทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติเป็นวิธีที่นำมาใช้กันมากในการฝึกทักษะของบุคคลเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Haas, 1992, pp. 54-58) การวิจัยครั้งนี้นำหลักการโค้ชซึ่งนิยมใช้มากในวงการพยาบาล เพื่อดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดภายใต้การให้คำปรึกษาของโค้ชมาบูรณาการกับหลักการทำวิจัยในชั้นเรียน

การนำแนวคิดการโค้ชมาเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามแนวคิดของแฮส (Haas, 1992, pp. 54-58) และการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วยกระบวนการโค้ช 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินและวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม 2) การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม 3) การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ 4) การประเมินผลการปฏิบัติตามกิจกรรมโดยให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฝึกปฏิบัติกิจกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โค้ชเป็นผู้ชี้แนะ สนับสนุน ให้ข้อมูลเพิ่มเติมและให้ข้อมูลย้อนกลับ ให้นักศึกษาวิเคราะห์การฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและโค้ช แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันในแต่ละขั้นตอนของการโค้ช นำจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาผลการโค้ชต่อความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นข้อมูลในการเตรียมการในด้านต่างๆ รวมทั้งการปรับปรุงการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งก่อนและระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย แบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย one group pretest-posttest design ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T1 หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การทดลองใช้แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียน

T2 หมายถึง ทดสอบหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GED 5802 การปฏิบัติการวิชาชีพครู 2 ในภาคเรียนที่ 2/2558

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 87 คน โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ การโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3.2 ตัวแปรตามได้แก่ผลของการโค้ชต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้าน 1) ความรู้ 2) ความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ผลการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของ Haas (1992)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.2.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4.2.2 แบบประเมินความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อความจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อความมีคำตอบให้เลือก 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ในตอนท้ายแบบประเมินมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้ นักศึกษาเขียนข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน

4.2.3 แบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย (นท.6) ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ น้อย ปรับปรุง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น Scoring rubrics

5. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือจะนำเสนอตามการแบ่งประเภทของเครื่องมือเป็น 2 ประเภท ได้แก่

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างโดยศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา พ.ศ. 2553 หมวดวิชาเฉพาะด้าน วิชาเอกบังคับ ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของ Haas (1992) และการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินและวิเคราะห์ปัญหาขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการปฏิบัติ

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

5.2.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโดยวัดความรู้ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า และการประยุกต์ความรู้การทำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหาความรู้พื้นฐานและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวอย่างกรณีศึกษางานวิจัยในชั้นเรียน ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนให้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีข้อถูกเพียง 1 ข้อ ให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 หลังจากนั้นปรับปรุงข้อคำถาม ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นแบบ Kuder Richardson 20 ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.29 - 0.40 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.71 นำแบบทดสอบวัดความรู้มาแก้ไขปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบและจัดพิมพ์ ให้เป็นฉบับสมบูรณ์

5.2.2 แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้สร้างโดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบประเมิน ออกแบบ กำหนดกรอบการประเมิน พัฒนาแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบมาตรฐานค่า 3 ระดับ มีข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ นำแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและการใช้ภาษา

5.2.3 แบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย (นท.6) ใช้สำหรับประเมินคุณภาพรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ น้อย ปรับปรุง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น Scoring rubrics กำหนดประเด็นการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนออกเป็น 7 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณค่าของงานวิจัย 2) ชื่อเรื่อง 3) ที่มาและความสำคัญของปัญหา 4) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5) วิธีดำเนินการวิจัย 6) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 7) การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ รวมทั้งหมด 18 รายการ

6. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากอาจารย์นิเทศก์จากภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 13 ท่าน มีการประชุมชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

6.1 ปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อแนะนำขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.2 ดำเนินกิจกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามแผนการโค้ชที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4 ขั้นตอน เริ่มต้นขั้นตอนที่ 1 การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการปฏิบัติโดยอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 9 แผนการโค้ช แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมดจำนวน 27 ชั่วโมง

6.3 หลังจากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วกลับมาปัจฉิมนิเทศทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียนชุดเดิม วิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนและทำแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.4 อาจารย์นิเทศก์ตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้แบบประเมินคุณภาพรายงานวิจัย (นท. 6) ของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

6.5 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดและวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

6.6 สรุปผลการทดลอง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่จัดเก็บและรวบรวมได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

7.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ก่อนและหลังการโค้ชของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 87 คน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample

7.2 วิเคราะห์ความสามารถของนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของ Ketusingh (1995, p. 9)

7.3 วิเคราะห์คุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ Ketusingh (1995, p. 9)

7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมทำแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ก่อนและหลังการโค้ช ได้ผลดังตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนและหลังการโค้ช

การทดสอบ	n	ค่าสถิติ			
		\bar{x}	S.D.	t	\bar{d}
ก่อนการโค้ช	87	12.50	3.44	14.45*	2.84
หลังการโค้ช	87	15.34	2.53		

*p < .05

จากตาราง 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

เรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช

ข้อ	ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
1	การระบุสาเหตุของปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.54	0.57	ระดับสูง
2	กำหนดวิธีการแก้ปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.42	0.56	ระดับสูง
3	การกำหนดปัญหาการวิจัยได้อย่างชัดเจน	2.50	0.60	ระดับสูง
4	การนำนวัตกรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.43	0.62	ระดับสูง
5	การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม	2.52	0.65	ระดับสูง
6	การตั้งสมมติฐานการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม	2.37	0.58	ระดับสูง
7	การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยได้อย่างถูกต้อง	1.80	0.71	ระดับปานกลาง
8	การกำหนดขอบเขตการวิจัยได้	2.48	0.62	ระดับสูง
9	การระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	2.57	0.63	ระดับสูง
10	การหาวิธีการหรือนวัตกรรมมาใช้ในการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม	2.38	0.56	ระดับสูง
11	การออกแบบการวิจัยแบบต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	2.27	0.58	ระดับปานกลาง
12	การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	2.37	0.61	ระดับสูง
13	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น ความเที่ยง ความตรง เป็นต้น	2.22	0.58	ระดับปานกลาง
14	การใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัยชนิดต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.28	0.58	ระดับปานกลาง
15	การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง	2.35	0.66	ระดับสูง
16	การเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยได้อย่างถูกต้อง	2.47	0.54	ระดับสูง
17	การนำเสนอข้อมูลให้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	1.82	0.56	ระดับปานกลาง
18	การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง	2.32	0.50	ระดับปานกลาง
19	การเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	2.13	0.59	ระดับปานกลาง
20	การสรุปผลรายงานการวิจัย	2.53	0.54	ระดับสูง
ภาพรวม		2.33	0.59	ระดับสูง

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชโดยภาพรวมมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.59) ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังการโค้ช พบว่า รายงาน

การวิจัยมีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ผลปรากฏ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการตรวจคุณภาพรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

รายการที่ประเมิน	ระดับผลการประเมิน		
	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
1. คุณค่าของงานวิจัย	3.42	1.05	ปานกลาง
1.1 เป็นงานวิจัยที่มีคุณค่า มีความสำคัญ	3.38	1.03	ปานกลาง
1.2 เป็นงานวิจัยที่เป็นการแก้ปัญหาในการเรียนการสอน	3.47	1.07	ปานกลาง
2. ชื่อเรื่อง	3.28	0.87	ปานกลาง
2.1 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3.15	0.94	ปานกลาง
2.2 มีความกระชับ ชัดเจน	3.41	0.80	ปานกลาง
3. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	2.77	0.62	ปานกลาง
3.1 กล่าวถึงที่มาของปัญหาชัดเจน	3.25	0.50	ปานกลาง
3.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยชัดเจนและเหมาะสม	3.18	0.65	ปานกลาง
3.3 กำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน	2.30	0.53	น้อย
3.4 ให้นิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญอย่างเหมาะสม	2.38	0.82	น้อย
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2.40	0.69	น้อย
4.1 อ้างอิงทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอและตรงกับเรื่อง	1.89	0.69	น้อย
4.2 การจัดลำดับเรื่องเป็นไปอย่างเหมาะสม	2.91	0.70	ปานกลาง
5. วิธีดำเนินการวิจัย	3.48	0.69	ปานกลาง
5.1 กล่าวถึงประชากร และกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจน	3.22	0.50	ปานกลาง
5.2 เครื่องมือและวิธีการในการรวบรวมข้อมูลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับประเด็นปัญหา	3.66	0.57	มาก
5.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลหรือสถิติที่ใช้มีความเหมาะสม	3.57	1.02	มาก
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.24	0.79	ปานกลาง
6.1 เสนอผลของการวิเคราะห์อย่างถูกต้องชัดเจน	3.38	0.81	ปานกลาง
6.2 แปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง	3.10	0.77	ปานกลาง
7. การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	3.26	0.71	ปานกลาง
7.1 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์	3.10	0.79	ปานกลาง
7.2 อภิปรายผลได้สมเหตุสมผล	3.34	0.78	ปานกลาง
7.3 ข้อเสนอแนะมีความเหมาะสม	3.36	0.57	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชโดยภาพรวมคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.71) ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.69)

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปได้ว่าศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรจัดอบรมการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อม การทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ครบทุกขั้นตอนเพราะช่วงเวลาสั้นเพียง1ภาคเรียนทำให้นักศึกษาใช้วิธีการคัดลอกงานวิจัย ขาดการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและขาดการอ้างอิง การโค้ชเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะ กระบวนการคิด ความรู้และการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โค้ชที่ดีจะสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ

สรุปและอภิปรายผล

1. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Puangmala (2009) ศึกษาการพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังได้รับการอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอภิปรายเพิ่มเติมว่าการโค้ชการปฏิบัติในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น ได้พัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการสนับสนุน ชี้แนะ ให้ความมั่นใจและการช่วยเหลือของโค้ชโดยใช้แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแผนการโค้ชขึ้นตามแนวคิดการโค้ชของ Haas (1992) และการทบทวนวรรณกรรมเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความพร้อมในการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักศึกษาครูที่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เน้นให้มีการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องโดยโค้ชตามกระบวนการ ประกอบด้วย การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนการปฏิบัติ กิจกรรมตามความรู้และปัญหาที่พบจากประสบการณ์เดิมของนักศึกษา การปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาตามแผนที่วางไว้ โดยโค้ชจะสังเกตและติดตามการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด และการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมที่ผ่านมาร่วมกับครูที่เลี้ยงมีความมั่นใจในการนำความรู้และทักษะต่างๆ ที่ได้รับจากการปฏิบัติมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จึงส่งผลให้มีคะแนนการปฏิบัติสูงขึ้น ดังที่ Haas (1992) กล่าวว่า การโค้ชเป็นวิธีการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติ เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมและความร่วมมืออย่างต่อเนื่องโดยโค้ชเป็นผู้สนับสนุน ช่วยเหลือ ชี้แนะให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เมื่อได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอทำให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความชำนาญ การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักศึกษาวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมโดยนำข้อมูลที่ได้รับในขั้นตอนการประเมินและวิเคราะห์ปัญหา มาวางแผนการปฏิบัติร่วมกับครูที่เลี้ยงตามความรู้และปัญหาที่พบ ซึ่งพบว่า นักศึกษาบางคนมีความรู้แต่ขาดการวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวไม่ครอบคลุม บางคนปฏิบัติกิจกรรมไม่ถูกวิธี ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลเพิ่มเติมชี้แนะ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวิจัย เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบฝึกหัดหรือสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาสามารถวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองได้ จากนั้นจึงได้ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ โดยผู้วิจัยให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทดลองหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย การศึกษาเพิ่มเติมจากแผนการโค้ช ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการทำวิจัย ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

Chaowatthanakun (2010) ได้พัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า รูปแบบการให้คำปรึกษาพีพีเอ็มอี ด้านสมรรถนะของอาจารย์นิเทศก์ในด้านการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงมาก สมรรถนะด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับสูงมาก ด้านความพึงพอใจของนิสิตต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงมาก และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ Sawathanunt (2010) ศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่เลี้ยงในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ทั้งอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงต่างมีบทบาทหน้าที่เป็นคณะกรรมการควบคุมตรวจสอบการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยกำหนดให้อาจารย์นิเทศก์เป็นประธานกรรมการอาจารย์ที่เลี้ยงเป็นกรรมการและทั้งสองฝ่ายได้กำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาการดำเนินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และร่วมตรวจสอบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน อาจารย์ที่เลี้ยงและผู้วิจัยได้จัดให้มีการประชุมเพื่อวางแผนและกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานแต่ละระยะของการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่ม จากผลการดำเนินงานตามบทบาทของอาจารย์ที่เลี้ยง พบว่า การดำเนินงานดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ช โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง พิจารณาจำแนกความสามารถตามรายการอยู่ในระดับสูงจำนวน 13 รายการ ได้แก่ การระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง การระบุสาเหตุของปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม และการกำหนดปัญหาการวิจัยได้อย่างชัดเจนตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 รายการ ได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง การใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัยชนิดต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบการวิจัยแบบต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น ความเที่ยง ความตรง การนำเสนอข้อมูลให้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการโค้ชตามแผนการโค้ชนั้น โค้ชเป็นผู้ให้ข้อมูล สนับสนุน ชี้แนะ ฝึกทักษะการปฏิบัติ ให้ความมั่นใจ ให้ความช่วยเหลือ โดยคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา แล้วประยุกต์ให้เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละราย ทำให้สามารถทำความเข้าใจได้อย่างละเอียด มีการสื่อสารสองทาง มีการซักถามและสามารถสะท้อนให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ อีกทั้งทำให้ทราบถึงปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียน และให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยที่นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้และได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอนและสามารถฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยผู้วิจัยคอยให้ข้อมูลย้อนกลับ สนับสนุน การปฏิบัติเป็นการเสริมแรงให้ความมั่นใจมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองในผลการปฏิบัติที่ผ่านมา ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนการปฏิบัติที่ถูกต้องมากขึ้น จึงส่งผลให้คะแนนการปฏิบัติของกลุ่มทดลองหลังการโค้ชมากกว่าก่อนการโค้ช

2. ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังการโค้ช โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้

อาจเนื่องจากนักศึกษาขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย มีประสบการณ์เฉพาะในการเรียนรายวิชาการวิจัยการศึกษา ซึ่งอาจขาดการฝึกปฏิบัติ ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Thongchuea and Sarathapun (2014) ศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเตรียมการสอนสื่อการสอน การดำเนินการสอน ตัวนิสิต ตัวนักเรียน อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของ นิสิตฝึกสอน พบว่า นิสิตมีปัญหาด้านการดำเนินการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหา ด้านอื่นๆ มีอยู่ในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบประเมินความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียนพบ ประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ ช่วงเวลาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพียง 1 ภาคเรียนสำหรับทำงานวิจัยให้ครบทุก ขั้นตอน ($n = 23$) ทำให้นักศึกษาใช้วิธีการคัดลอกงานวิจัยของผู้อื่นๆ ขาดการอ้างอิง เป็นการผิดจรรยาบรรณของการวิจัยซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับ Watchayakarn (2010) ศึกษาสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา พบว่า สภาพปัญหาการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูตามความคิดเห็นของนักศึกษาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน มีสภาพปัญหาในระดับมาก ส่วนข้อเสนอแนะด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนควรเน้นปัญหาและกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสามารถนำไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ นักศึกษาไม่ดำเนินการตามแบบแผนการวิจัย ความรู้ ความสามารถและทักษะการวิจัยมีน้อยมาก ควรกำกับ ติดตาม ดูแลและให้คำปรึกษาทางด้านจรรยาบรรณการวิจัย ให้มากกว่านี้ และนักศึกษาต้องมีความพยายามที่จะอุทิศเวลาในการทำวิจัย ส่วนด้านเวลา มีเพียง 1 ภาคเรียน นับว่าน้อยทำให้การทำวิจัยไม่ครบกระบวนการ ซึ่งพบจากข้อเสนอแนะการวิจัยของ Srisukwatananan (as cited in Thongchuea & Sarathapun, 2014) ว่าควรจัดอบรมเรื่องวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเตรียม ความพร้อมให้กับนิสิต หรือมีการอบรมเพิ่มเติมขณะที่นิสิตทำการฝึกสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปว่า นักศึกษาได้รับการโค้ชตามแผนการโค้ชโดยคำนึงถึงความรู้และปัญหา ที่พบจากประสบการณ์เดิม และมีผู้วิจัยและอาจารย์นิเทศก์เป็นโค้ชให้ข้อมูลเพิ่มเติม ชี้แนะ ให้คำแนะนำ และ ฝึกการปฏิบัติกิจกรรม มีการติดตามการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูล ย้อนกลับ มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่ม มากขึ้น ดังนั้น การโค้ชจึงน่าจะเป็นกลวิธีหนึ่งในการพัฒนาความรู้และความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ควรจัดกิจกรรม เพิ่มเติมโดยจัดประชุมครูพี่เลี้ยง หรือหาแนวทางชี้แจงวัตถุประสงค์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ทางโรงเรียนที่ ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

1.2 ควรจัดอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับ นักศึกษา หรือมีการอบรมเพิ่มเติมขณะที่นักศึกษาฝึกสอน การอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนควรมีอาจารย์ ประจำหลักสูตรเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมตามธรรมชาติของเนื้อหาวิชา เนื่องจากธรรมชาติการ เรียนรู้และลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาไม่เหมือนกัน

1.3 ด้านการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาสามารถนำการโค้ชมาใช้ในการพัฒนาอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงให้มีความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องในการดูแล ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาโดยการโค้ชอย่างต่อเนื่อง จะทำให้มีความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

1.4 ควรชี้แจงครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับบทบาทการให้คำปรึกษานักศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพราะครูพี่เลี้ยงส่วนใหญ่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในการเป็นครูพี่เลี้ยงแต่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับบทบาทการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับนวัตกรรม การดำเนินงานวิจัย ขั้นตอนในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาอื่นๆ เพื่อสะท้อนภาพรวมของปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของการทำวิจัยในชั้นเรียนของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านต่างๆ ขณะเริ่มฝึก ระหว่างฝึกและเสร็จสิ้นการฝึก หาสาเหตุที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับช่วงเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีเพียง 1 ภาคเรียนทำให้ทำงานวิจัยไม่ครบกระบวนการ

2.3 ควรเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมในบางประเด็น เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อหาสาเหตุของปัญหา ความยุ่งยากในการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เทคนิคการเขียนรายงานวิจัยให้อ่านได้เข้าใจง่าย

References

- Chaowatthanakun, K. (2010). *The development of a mentoring model for enhancing competency in teaching and conducting classroom action research for pre-service mathematics teachers* (Doctoral dissertation). Bangkok: Silpakorn University (in Thai)
- Faikhamta, C., & Roadrangka, V. (2005). Problem in professional experience training of student teachers in the project for the promotion of science and mathematics talented teachers (PSMT). *Songklanakarinn Journal of Social Sciences and Humanities*, 11(2), 151-164. (in Thai)
- Haas, S. A. (1992). Coaching: Developing key players. *Journal of Nursing Administration*, 22(6), 54-58.
- Ketusingh, W. (1995). Average with Interpretation: Sometimes it's easy to miss. *Educational research news*, 18(3), 8-11. (in Thai)
- Khamdit, S. (n.d.). *Classroom research in higher education*. Bangkok: Dhurakij Pundit University Printing. (in Thai)
- Kitiyanusan, R., & Prasang-ngan, S. (1999). *A Study of professional experiences for the teacher of the students in faculty of education*. Chonburi: Burapa University. (in Thai)
- Numpraserd, T. (1999). *A study of teacher field experience management problems in the schools under department of general education of Chachoengsao* (Master thesis). Bangkok: Ramkhamhang University. (in Thai)

- Puangmala, U. (2009). *The development of participation classroom research of pre-service student teachers in Chiang Mai Rajabhat University*. Chiang Mai: n.p. (in Thai)
- Roadrangka, V., & Srisukwatananan, P. (1999). Problems in professional experience training of student teachers in science education, Faculty of Education, Kasetsart University. *Kasetsart journal: social sciences*, 23(2), 104-117. (in Thai)
- Sawathanunt, S. (2010). *Role of mentors for enhancing competency in conducting classroom action research for pre-service mathematics teachers* (Doctoral dissertation). Chiang Mai: Chiang Mai University. (in Thai)
- Thongchuea, S., & Sarathapun, N. (2014). Professional Experience Training Problems of Home Economics Education Student Teachers, Faculty of Education, *Kasetsart University*. *Kasetsart Educational Review*, 29(2), 193 – 204. (in Thai)
- Watchayakarn, K. (2010). *A study problems conditions of internships student majoring physical education in the Faculty of Education, Institute of Physical Education*. Retrieved March 2, 2015, from www.tahper.or.th/2553Copy%20of/03/3.01/10-1.PPT (in Thai)